

РЕШЕНИЕ

№ 4368

гр. София, 03.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1519** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение №ПИ-28 от 27.01.2020 г. на директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ изх.№10-53-00-17 от 07.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

В жалбата до съда са изложени подробни съображения, че дружеството [фирма] няма задължение на трето за [фирма] лице.Тези твърдения се поддържат и в съдебно заседание. Моли се съда да отмени решението на директора на ТД на НАП-С., както и присъждане на разноски.

Ответната страна – чрез юрк. Р. оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне, поради неоснователността ѝ. Претендира юрк. възнаграждение. Представени са писмени бележки.

Административен съд София град,, 46 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществуващото ѝ. По същество е основателна.

[фирма] има публични задължения общо в размер на 1 722 943,42лв.Същите са изискуеми въз основа на годни изпълнителни основания. Срещу последното дружество е образувано изпълнително дело № 22150046875/2015г.За обезпечаване на публичните задължения по изпълнителното дело са предприети действия на публичен

изпълнител, а именно издадено е Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ 10.53-00.17 от 07.01.2020г., с което на [фирма] е наложен запор върху постъпващи и налични суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори , касети вземане от трето задължено лице по договор за доверително управление от 12.08.2015г. за сума в общ размер на 1 722 943,42лв.

Оспореното ПНОМ е обжалвано пред Директора на ТД на НАП-С., който е отхвърлил жалбата като неоснователна по подробно развитите съображения. Видно от мотивите в решението съгласно договор за доверително управление от 12.08.2015г. дружество [фирма], в качеството си на доверител възлага за доверително управление финансовите си активи на [фирма]. Срещу „ЖП [фирма] е образувано изпълнително дело № 22150046875/2015г.Съгласно чл.215,ал.1 от ДОПК за обезпечаване на публичните задължения по образуваното изпълнително дело е наложен запор върху налични постъпващи банкови сметки, както и суми предоставени за доверително управление в размер на 1722 943,42лв. по отношение на [фирма].

По делото е представено Постановление за налагане на обезпечителни мерки за задължение на [фирма], потвърдено с Решение ПИ -28 от 27.01.2020г.на директора на ТД на НАП –С.. Същото е връчено по електронен път на 07.02.2010г. При тези данни съдът приема, че жалбата, с която е сезиран е допустима, като подадена в рамките на срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК и от надлежна страна, поради което следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност. По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 202, ал. 2 от ДОПК запор може да бъде наложен не върху всяко вземане от третото лице, а само върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице. Ликвидно е вземането, по което няма спор между страните по материалното правоотношение, т.е същото е безспорно установено по основание и размер, а изискуемо е вземането с настъпил падеж. Съгласно чл. 230, ал. 2 от ДОПК вземането е ликвидно и изискуемо, когато бъде признато пред публичния изпълнител или когато е установено с влязло в сила съдебно решение, с нотариално заверен документ или с ценна книга, издадена от третото лице. Смисълът на разписаното в чл.202,ал.2 от ДОПК действие да се изпрати запорно съобщение не е да се запорират банковите сметки на третото лице, а да се запорира евентуално негово плащане към кредитора му, който се явява длъжник по публичното задължение. Разпореждането на публичния изпълнител за налагане на запор на банкови сметки на третото задължено лице обективизирано в запорно съобщение е да се забрани плащане на длъжника на вземането му, а не въобще налагане на запор на банковата му сметка. Видно от административната преписка ,запорираната банкова сметка на длъжника, а на третото лице-жалбоподател в настоящото производство.В конкретния случай не може да се направи обоснован извод каква точно обезпечителна мярка е наложил публичния изпълнител-дали това е запор върху вземания или пък запор върху парични средства.С оглед горното е налице нарушение на материалния закон , което обосновава извод за отмяна на издаденото постановление за налагане на обезпечителна мярка.

Предвид така изложеното оспореното решение на директора на ТД на НАП се явява незаконосъобразно и като такова ще следва да се отмени, като вместо това се постанови ново такова, с което да се отмени и постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 10-53-00-17 от 07.01.2020, издадено от публичен

изпълнител при ТД на НАП – С..

С оглед изхода на спора и при направено искане за това на жалбоподателят се дължат разноски в производството за адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер на 350лв., като се съобрази направеното възражение за прекомерност.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд – София – град, III отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на [фирма] Решение № ПИ-28/27.01.2020г., издадено от директора на ТД на НАП С.

ОТМЕНЯ постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№. 10-53-00-17 от 07.01.2020г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА ТД на НАП да заплати на [фирма] сумата от 350лв., представляващи съдебни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: